

Lausunto eräiden kunnan virka- ja palvelusmiesryhmäin tekemäin palkanparannus-anomusten johdosta.

Kaupunginvaltuustolle

*kalliinajanlisäyksiä jakamaan
asetetulta Valiokunnalta.*

Kuluvan toukokuun 8 päivänä pitämässään kokouksessa päätti Kaupunginvaltuusto Valiokuntaan lähettää

a) Terveystenhoitolautakunnan esityksen lihantarkastusaseman henkilökunnan pohjapalkan korottamisesta 40 %:lla sekä nykyisen kalliinajanlisäyksen pysyttämisestä ennallaan; ja

b) Liikennekonttorin esityksen 25 markan kuukausittaisen palkankorotuksen myöntämisestä kullekin konttorin vahtimestarille sekä mainittujen toimihenkilöiden oikeuttamisesta saamaan ikäkorotuksen määräaikaisesta palveluksesta.

Sen ohessa on Valmisteluvaliokunta t. k. 11 päivänä lausunnon saamiseksi Valiokuntaan lähettänyt alempana luetellut, Kaupunginvaltuustolle saapuneet, palkanjärjestelyä tarkoittavat esitykset, nimittäin:

1) Terveystenhoitolautakunnan esityksen että työtarkastajille, terveystoimiston kaitsijoille, Terveystenhoitolautakunnan vahtimestarille, terveystoimiston desinfioitsijoille, kaupungin terveydellisten tutkimusten laboratorin henkilökunnalle sekä useimmille muille Lautakunnan toimialalla palveleville henkilöille myönnettäisiin tuntuvaa palkanlisäystä korotettuna kalliinajanlisäyksenä;

2) Nickbyn sairaalan hoitohenkilökunnan anomuksen palkkain korottamisesta 50 %:lla;

3) suomenkielisten kansakoulujen apulaistarkastajan anomuksen hänen palkkansa korottamisesta 6,000 markasta 8,500 markkaan;

4) Maistraatin ehdotuksen että Maistraatin kanslian kaupunginpalvelijoille sekä kaikille ulosottoapulaisille kullekin myönnettäisiin 125 markan ylimääräinen lisäys kuluvan vuoden alusta lukien, niin kauan kuin nykyistä kallista aikaa jatkuu tai asiasta muuta määrättäneen;

5) Yhteisen Raastuvanoikeuden esityksen että kaikkien kahdeksan Raastuvanoikeudessa palvelevan vakinaisen ja kolmen ylimääräisen kaupunginpalvelijan pohjapalkka, pysyttämällä nykyisellään niiden mainittujen virkailijain ikä- ja kalliinajanlisäykset, jotka tuollaisia lisäyksiä saavat, määrättäisiin kuluvan huhtikuun 1 päivästä lukien 300 markaksi kuukaudessa; että määräraha yhden-toista kaupunginpalvelijan viransijaisten palkkaamiseksi kahden viikon kesäloman aikana korotettaisiin niin, että se, lukien kullekin 100 markkaa, kohoaisi kaikkiaan 1,100 markkaan; sekä että mainituista korotuksista johtuvaa lisämenoa varten kuluva vuodeksi osotettaisiin 15,100 markan lisämääräraha;

6) kaupungin teknillisten laitosten Hallituksen ehdotuksen että Kaupunginvaltuusto päättäisi vahvistaa uudet, tuntuvasti korotetut tariffit kalliinajanlisäysten myöntämiseksi kaupungin teknillisten laitosten virka- ja palvelusmiehille sekä että korotetut kalliinajanlisäykset maksettaisiin asianomaisille huhtikuun 1 päivästä kuluvaan vuoteen;

7) kaupungin yleisten töiden Hallituksen ehdotuksen että metsänvartijoille ja Rakennuskonttorin vahtimestareille myönnettäisiin palkankorotusta kullekin 70, 80 ja 85 %, varastonhoitajalle 60 %, kaupungingeodeetille 25 %, kaupunginpuutarhurille 10 %, puhtaanapitolaitoksen johtajalle 25 %, avustavalle kaupungin-asemakaava-arkkitehdille 20 %, kaupunginasemakaava-arkkitehdille 10 %, avustavalle kaupunginarkkitehdille 45 %, kaupunginarkkitehdille 15 %, avustaville työpäälliköille kullekin 25, 40 ja 45 % sekä työpäällikölle 15 %, kaikki lukien huhtikuun 1 päivästä kuluvaan vuoteen;

8) Satamakonttorin esityksen että vanhemman satamavahtimestarin kuukausipalkka korotettaisiin 200:sta 300 markkaan, nuoremman satamavahtimestarin ja tarkastuskonstaapelin Smk:sta 133:33 Smk:aan 250, satamakonstaapelien kunkin 125 markasta 200 markkaan, pakkaajain ja runsijain kunkin 75 markasta 125 markkaan; sekä

9) Kaupunginvaltuuston kanslian vahtimestarin ja vahtimestariapulaisen anomuksen heidän pohjapalkkansa korottamisesta 100 %:lla.

Edellä mainitut anomukset, lukuun ottamatta N:o 9 kohdalla mainittua, on Kaupunginvaltuuston Valmisteluvaliokunta lähettänyt Rahatoimikamariin lausuntojen saamiseksi, ja Kamari on niistä antanut lausunnot huhtikuun 19:ntenä sekä toukokuun 3:ntenä ja 10:ntenä kuluvaan vuoteen päivätyissä kirjelmissä. Ensinmainittu kirjelmä koskee Liikennekonttorin vahtimestarien palkanjärjestelyä, ja Rahatoimikamari puoltaa Konttorin tekemää esitystä, mikäli koskee pohjapalkan korottamista. Sitten kuluvaan toukokuun alussa ottaessaan tarkastettavaksi muiden edellä mainittujen henkilöryhmäin tekemät palkankorotusanomukset asettui Rahatoimikamari sille periaatteelliselle kannalle, että osittaisia palkankorotuksia ei olisi myönnettävä, vaan sen sijaan mahdollisimman pian käytävä uudestaan järjestämään kalliinajanlisäyksiä. Tämän kantansa tueksi esittää Rahatoimikamari seuraavaa:

„Mikäli Rahatoimikamarille on tunnettua, on osin palkkain ja osin kalliinajanlisäysten korotusta tarkoittavia esityksiä odotettavana useista kaupungin hallituksista ja lautakunnista. Niinpä lienevät kaupungin teknillisten laitosten ja yleisten töiden hallitukset sekä asianomaiset kansakoulujohtokunnat käsitelleet tähän kuuluvia kysymyksiä ja olleet sitä mieltä että myönteiseen suuntaan käyviin toimenpiteisiin olisi mahdollisimman pian ryhdyttävä. Kunnan eri laitosten palvelusmiehetkin lienevät päättäneet anoa palkkaetujensa parantamista. Näin ollen on Rahatoimikamarista näyttänyt oikeuden ja yhdenmukaisen menettelyn saavuttamiseksi olevan tarpeellista, että kutakin saapuvaa anomusta ei harkittaisi erikseen, vaan olisi kaupunginviranomaisten otettava tutkittavaksi palkkakysymys koko laajuudessaan. Rahatoimikamarin mielestä ei ainoastaan olisi oikeudenmukaista, vaan olojen vaatimaakin, että tämä asia mahdollisimman pian saisi ratkaisunsa. Tässä kävisi menetteleminen joko niin, että toimeenpantaisiin yleinen palkkain järjestely, tai myös niin, että nykyisten kalliinajanlisäysten perusteet laadittaisiin uudestaan. Samoista syistä kuin ennenkin ei Rahatoimikamari katso nytkään voivansa puoltaa ensiksi mainittua keinoa. Sillä osin veisi yleinen palkkain järjestely tuntuvasti aikaa, osin täytyy syyllä epäillä, onko nykyinen ajankohta tähän sopiva. Lisäksi on huomattava, että yleinen palkkain järjestely varsin luultavasti tuottaisi kaupungille sangen tuntuja lisämenoja. Kalliinajanlisäysten perusteiden uudestijärjestäminen sitä vastoin on Rahatoimikamarin mielestä oikeudenmukainen ja nopeasti toimeenpantavissa. Rahatoimikamarilla on aikaisemmin ollut tilaisuus lausua mieltänsä kalliinajanlisäysten laskemisessa noudatettavista periaatteista, ja Kamari on tälläkin kertaa sitä mieltä, että korotettuja kalliinajanlisäyksiä olisi myönnettävä. Kun Rahatoimikamari viime syksynä otti tämän asian käsiteltäväksi ja teki siitä esityksen Kaupunginvaltuustolle, jätettiin asian edelleen valmistaminen kalliinajanlisäyksiä jakamaan asetetun Kaupunginvaltuuston valiokunnan tehtäväksi. Tämän johdosta Rahatoimikamari on sitä mieltä, että asia tälläkin kertaa olisi annettava mainitun valiokunnan valmisteltavaksi.“

Valiokuntaan lähetetyt anomukset tarkoittavat melko laajaa kunnan palkkain uudestijärjestämistä ja, mikäli Valiokunnalle on tunnettua, on muidenkin hallintohaarain aloilta palkanparannuksia tarkoittavia esityksiä odotettavana. Näin ollen ei liene syytä käydä erikseen järjestämään kunkin isomman tai pienemmän palkkausryhmän palkkoja, vaan näyttää asiaa olevan harkittava laajemmalla pohjalla, silmällä pitäen kunnan laitosten palkkausoloja yleensä.

Jo 1914 vuoden palkanjärjestelyvaliokunta viittasi mietinnössään (*Pain. asiakirj. N:o 49 vuodelta 1914*) kunnan nykyisessä palkkausjärjestelmässä esiintyviin epätasaisuuksiin, mainittu järjestelmä kun oli laadittu yhtenäistä suunnitelmaa noudattamatta sekä ottamatta huomioon yhdenmukaisuuden tarvetta keskenään vertailtaviin kunnallisiin palkkaryhmiin nähden. Mainittu valiokunta sentähden esitti perin pohjin uudistettaviksi m. m. nykyisen palkkausjärjestelmän ja nykyisten palkkamäärien perusteet, jonka työn saisi toimekseen sitä varten asetettu, palkkauslautakunta niminen kunnan viranomainen. Kokouksessaan maaliskuun 28 päivänä 1916 Kaupunginvaltuusto kuitenkin hylkäsi ehdotuksen tältä kohden ja rajoittui asettamaan erikoisvaliokunnan, joka sai toimekseen laatia ehdotuksen kunnan palkkaussäännön soveltamisessa noudatettaviksi yleisiksi ehdoiksi ja määräyksiksi.

Kysymys yhtenäisen kunnallisen palkkausjärjestelmän aikaansaamisesta lykkääntyi siten toistaiseksi, mutta lieene nyttemmin tuntuvasti muuttuneiden taloudellisten olojen johdosta kohdakkoin jälleen otettava päiväjärjestykseen. Tämän kysymyksen ratkaisu vaatii kuitenkin laajaa ja perinpohjaista valmistelua erikoisesti tämän mukaan sovitettuja työvoimia käyttämällä, jota vastoin äärimmäisiin kärjistynyt kalliinajan aikaansaama tilanne vaatii kaupungin puolelta joutuisia toimenpiteitä kunnan viranpitäjän toimeentulomahdollisuuksien järjestämiseksi. Kun Kaupunginvaltuusto lähettämällä asian kalliinajanlisäysvaliokuntaan on osottanut, että asia on väliaikaisesti järjestettävä uuden väliaikaisen kalliinajanjärjestelyn avulla, on Valiokunta laatinut ehdotuksen kalliinajanlisäysten laskemisessa noudatettaviksi muutetuiksi perusteiksi, jota vastoin Valiokunta ei ole katsonut olevansa oikeutettu käymään asiallisesti tutkimaan esillä olevia anomuksia eräiden kunnan palkansaaajaryhmän pohjapalkan korottamisesta.

Sen jälkeen kun Kaupunginvaltuusto marraskuussa viime vuonna oli päättänyt korotettua kalliinajanlisäystä annettavaksi Helsingin kaupungin virka- ja palvelusmiehille, on kalliinajan paine entisestään lisääntynyt ja olot ovat käyneet yhä pulmallisemmiksi kaupungin palkansaaajille, erittäinkin alempiin palkkausryhmiin kuuluville perheenelättäjille. Tärkeimpään elintarpeiden sekä poltto- ja valaistusaineiden hinnat ovat viime kuukausina kohonneet noin 50 %:lla, eivätkä viime kalliinajanjärjestelyssä kunnan virka- ja palvelusmiehille myönnetty palkkausmäärät enää riitä turvaamaan heidän toimentuloaan eivätkä myöskään vastaa työmarkkinoilla nykyään valitsevia muuttuneita oloja.

Elantokustanusten hinnanousun valaisemikseksi on Valiokunta hankkinut alempana olevan selvityksen elintarpeiden hinnanvaihteluista pulakauden eri aikoina. Viimeksi kootut numerotiedot ovat huhtikuulta 1917, taustaksi on asetettu syyskuussa 1913 vallinnut hintataso, jolloin vallitsivat huomattavan tasaiset, sotatilan edellistä aikaa edustavat keskihinnat, ja väliasteeksi vertailussa on esitetty vastaavat syyskuussa 1916 vallinneet hinnat, joiden pohjalla kalliinajanlisäykset viimeksi järjesteltiin.

Tavaralaji	Syysk. 1913 p:iä	Syysk. 1916 p:iä	Huhtik. 1917 p:iä
Kuorimaton maito, litra	21	30	32
Kuorittu ” ”	9	16.5	17.5
Pöytävoi, kg.....	323	400	576
Ruokavoi ”	283	400	460
Perunat, 5 litraa	30	63	146
Vehnäjauhot kg	44	78	148
Ruisjauhot ”	30	47	52
Kaurasuurimat ”	48	86	110
Riisisuurimat ”	66	159	240
Kova ruisleipä ”	41	100	121

Pehmeä ruisleipä	kg	30	56	72
Tuore naudanliha:				
paisti	”	126	233	294
liemiliha	”	101	171	280
Juottovasikka	”	171	301	800
Juottamaton vasikka	”	86	212	288
Tuore silava	”	171	314	684
Suolattu ”	”	170	300	540
Tuore silakka	”	39	94	153
Suolattu silli	”	87	258	287
” silakka	”	39	91	118
Kahvi (paahtamaton)	”	308	867	1,223
Palasokeri	”	118	190	461
Petroli, litra		20	32	41
Koivuhalat (1 m pitkät) u. s.		3,060	7,080	12,800
Havupuun halot u. s.		2,260	5,650	8,970

Edellä lueteltujen tavarain vähittäiskauppahintain nousu syyskuusta 1913 syyskuuhun 1916 ja huhtikuuhun 1917 oli siis ensinmainittuun aikaan vallinneista vastaavista hinnoista prosentittain lukien seuraava:

Tavaralaji	Syysk. 1916 %	Huhtik. 1917 %
Kuorimaton maito, litra	42.9	52.4
Kuorittu ” ”	83.3	94.4
Pöytävoi, kg	23.8	78.3
Ruokavoi, ”	41.3	62.5
Perunat, 5 litraa	110.0	386.7
Vehnäjauhot kg	77.3	236.4
Ruisjauhot ”	56.7	73.3
Kaurasuurimat ”	79.2	129.2
Riisisuurimat ”	140.9	263.6
Kova ruisleipä ”	143.9	195.1
Pehmeä ” ”	86.7	140.0
Tuore naudanliha:		
paisti ”	84.9	133.3
liemiliha ”	69.3	177.2
Juottovasikka ”	76.0	367.8
Juottamaton vasikka ”	146.5	234.9
Tuore silava ”	83.6	300.0
Suolattu ” ”	76.5	217.6
Tuore silakka ”	141.0	292.3
Suolattu silli ”	196.6	229.9
” silakka ”	133.3	202.6
Kahvi (paahtamaton) ”	181.5	297.1
Palasokeri ”	61.0	290.7
Petroli, litra	60.0	105.0
Koivuhalat (1 m pitkät), u. s.	131.4	318.3
Havupuun halot, u. s.	150.0	296.9

Niinkuin edellä olevista numeroluvuista näkyy on elintarpeiden ja halkojen keskihintain kohoaminen ollut erittäin suuri viime kalliinajanlisäysten lähtien. Osottaapa silmäys jälkimäiseen tauluun, että eräiden tavarain hinnannousu syyskuusta 1916 huhtikuuhun 1917 on ollut suurempi kuin kolmivuotiskautena syyskuusta 1913 syyskuuhun 1916. Näin oli laita pöytävoin, perunain, vehnäjäuhojen, liemilihan, juottovasikan, tuoreen ja suolatun silavan, tuoreen silakan, palasokerin ja koivuhalkojen. Yleisesti tunnettua on, että niinikään vaatteiden, jalkineiden y. m. tarvetavarain hinnat ovat tuntuvasti kohonneet, vaikkei Valiokunnalla ole ollut käytettävänään luotettavia tietoja näistä seikoista.

Tämän johdosta on Valiokunta sitä mieltä, että kaupungin tulee katsoa palkansaaajainsa oikeutettuja etuja ja lieventää kalliinajan vaikutuksia korottamalla kalliinajanlisäyksiä suhteellisesti kalliinajan paineen vaihteluihin. Kuinka pitkälle tässä kohden nykyään on oikeutta myöten mentävä, on vaikea arvoistella, mutta Valiokunnan mielestä tulee palkanottajille tarjottavan korotuksen olla ainakin 50 % nykyään maksetusta kalliinajanlisäysten määrästä, jommoinen korotus likimain vastaisi viime kalliinajanjärjestelyn jälkeistä talousmenojen kohoamista. Kalliinajanlisäyksen säätäminen mainittua rajaa alemmaksi olisi Valiokunnan mielestä omansa yhäkin lisäämään kunnan virkamiehistössä vallitsevaa levottomuutta, ja tätä olisi nykyoloissa vältettävä. Ehdotettu korotus olisi Valiokunnan mielestä kunnan omankin edun kannalta tarpeellinen, koska siten ehkäistäisiin kelvollisten voimain siirtymistä kaupungin palveluksesta yksityisten palvelukseen.

Mitä sitten tulee korotetun kalliinajanlisäyksen määräämisessä noudatettaviin perusteihin, on Valiokunta, niinkuin edellä huomautettiin, katsonut olevan pääasiassa rakentaminen Kaupunginvaltuuston viimeksi vahvistaman asteikon pohjalle korottamalla nykyisiä kalliinajanlisäyksiä 50 %:lla. Nykyinen asteikko edellyttää korkeinta tulorajaa, jonka yläpuolella olevat kunnan viranpitäjät eivät saa kalliinajanlisäystä. Valiokunnan yksimielisen käsityksen mukaan olisi tähänastisia perusteita nykyolojen johdosta tältä kohden muutettava ja korkeammillekin palkkaryhmille taattava kalliinajanlisäystä kohtuullinen määrä. Näille palkkaryhmille, jotka paremmin kuin pienet palkansaaajat kykenevät vastustamaan kalliinajan vaikutuksia, ei kuitenkaan olisi apumaksua Valiokunnan mielestä annettava prosenttimäärin lukien, vaan kohtuullinen määräsomma kullekin eri elatusryhmälle, palkkamäärään katsomatta.

Tämän mukaisesti on Valiokunta laatinut tässä seuraavat kaksi asteikkoa, joista toinen (Taulu A) vastaa tähänastista tariffia edellä mainituin 50 %:n korotuksin ja toinen (Taulu B) niitä palkkaryhmiä, jotka tähän asti eivät ole olleet osallisia kalliinajanlisäyksestä. Taulussa A on tuloraja kuitenkin muuttunut, sen johdosta että vähin prosenttimäärä on katsottu olevan vahvistettava 15 %:ksi (nykyisen tariffin 5 %:n sijasta).

Taulu A.

Kuukausipalkka. Markkaa.	A.	B.	C.	D.
	Elättää paitsi itseään vähint. 6 henkeä.	Elättää paitsi itseään 4—5 henkeä.	Elättää paitsi itseään 2—3 henkeä.	Elättää paitsi itseään enint. 1 hengen.
Korotusprosentti				
I. Enintään 50.....	105	90	75	60
II. 51—100	97 1/2	82 1/2	67 1/2	52 1/2
III. 101—150	90	75	60	45
IV. 151—200	82 1/2	67 1/2	52 1/2	37 1/2
V. 201—250	75	60	45	30
VI. 251—300	67 1/2	52 1/2	37 1/2	22 1/2
VII. 301—350	60	45	30	15
VIII. 351—400	52 1/2	37 1/2	22 1/2	—
IX. 401—450	45	30	15	—
X. 451—500	37 1/2	22 1/2	—	—
XI. 501—550	30	15	—	—
XII. 551—600	22 1/2	—	—	—
XIII. 601—650	15	—	—	—

Taulu B.

Kuukausipalkka. Markkaa.	A.	B.	C.	D.
	Elättää paitsi itseään vähint. 6 henkeä.	Elättää paitsi itseään 4—5 henkeä.	Elättää paitsi itseään 2—3 henkeä.	Elättää paitsi itseään enint. 1 hengen.
Kalliinajan lisäys, Smk				
VIII. 351—400	—	—	—	52: 50
IX. 401—450	—	—	—	52: 50
X. 451—500	—	—	67: 50	52: 50
XI. 501—550	—	—	67: 50	52: 50
XII. 551—600	—	82: 50	67: 50	52: 50
XIII. 601—650	—	82: 50	67: 50	52: 50
XIV. Yli 650	97: 50	82: 51	67: 50	52: 50

Näiden molempain asteikkojen tarkoitus on, niinkuin näkyy, täydentää toisiaan eri palkkaryhmäin kalliinajanlisäyksiä laskettaessa kumpaisellakin puolella palkkaluokissa VII, IX, XI ja XIII osotettua tulorajaa. Taulussa B luetteluille elatusryhmille tulevat määräsumat ovat samat kuin taulun A mukaan

vastamainituissa palkkaluokissa suurimpain palkamäärän pohjalla tulevat kalliinajanlisäykset.

Viime maaliskuulla maksettiin kalliinajanlisäyksiä 85,782 markkaa eli tasaluvuin 86,000 markkaa. Jos tähän lisätään Valiokunnan puoltama 50 %:n korotus, kohooa summa 43,000 markalla kuukaudessa, mihin vielä tulee lisäksi taulun mukaan korkeammille palkkaryhmille maksettava kalliinajanlisäys, tasaluvuin noin 9,000 markkaa kuukaudessa. Ehdotettujen asteikkojen mukaan olisi siis lisämenoja 52,000 markkaa kuukaudessa.

Kohtuussyistä ja kun Kaupunginvaltuusto nykyään voimassa olevan kalliinajanjärjestelyn vahvistaessaan marraskuun 21 päivänä 1916 katsoi kohtuulliseksi lukea korotetun kalliinajanlisäyksen edellisen lokakuun alusta, on Valiokunnan miellestä korotetun asteikon mukaan maksettavat kalliinajanlisäykset tällä kertaa luettava huhtikuun 1 päivästä 1917. Tämän johdosta tarvittaisiin kuluvana vuonna lisää 468,000 markkaa ($9 \times 52,000$) 1917 vuoden rahäsäännössä kaupungin virka- ja palvelusmiesten kalliinajanlisäyksiä varten olevaan 1,031,000 markan määrärahaan; ja olisi tämä summa samoin kuin kalliinajanlisäyksiä viimeksi järjesteltäessä osotettava lisäykeksi vastamainittuun määrärahaan.

Edellä esitetyin poikkeuksin noudatettaisiin Valiokunnan tähän asti soveltamia periaatteita kalliinajanlisäysten laskemisessa edelleen sinänsä.

Edellä lausutun johdosta ja *edellyttäen Kaupunginvaltuuston olevan sitä mieltä, että kunnan palkkausryhmäin palkanjärjestelyä ei ole nykyään toimitettava*, pyytää Valiokunta puolestaan esittää, että Valtuusto päättäisi

kalliinajanlisäyksiä kaupungin virka- ja palvelusmiehille huhtikuun 1 päivästä 1917 lukien toistaiseksi annettavaksi Valiokunnan tässä mietinnössä esittämän korotetun tariffin (Taulut A ja B) mukaan, mutta muutoin samoilla perusteilla, joita kalliinajanlisäysten järjestelyssä on tähänkin asti noudatettu; sekä

valtuuttaa Valiokunnan tähän tarkoitukseen kuluvana vuonna tarpeellisten menojen suorittamiseksi 468,000 markalla ylittämään kuluvan vuoden menosäännössä kalliinajanlisäyksiä varten olevan määrärahan 468,000 markalla.

Lähetekirjoissa mainitut kysymykset Liikennekonttorin vahtimestarien oikeuttamisesta saamaan lisäkorotusta, Raastuvanoikeuden kaupunginpalvelijain viransijaisuuspalkkioiden korottamisesta sekä kesäloman hankkimisesta satamapalvelijain

jastolle näyttää olevan sopiva lähettää valmisteltaviksi edellä mainittuun, kaupungin palkkaussäännön soveltamisessa noudatettavain määräysten ehdotusta laatimaan asetettuun valiokuntaan.

Lähetekirjat palautuvat tämän mukana.

Helsingissä, toukokuun 14 päivänä 1917.

E. W. Walldén.

Georg Estlander.

G. Salingre.

Oskar Rosenqvist.

Björn Wasastjerna *).

John Uggla.

*) Ei ollut saapuvilla tarkistustilaisuudessa.

